

LA PIPA D'EN ROC

PUBLICACIÓ ESTATUTÀRIA FILTRACIONAL

Publicació satírica

Fascicle n. 4/Preu: 15 ptes.

31 d'Octubre del 1.978

FILTRACIÓ A MADRID QUE HI FEIA UN ESTATUT COM TU EN UN LLOC COM AQUELL?

Ni filtracions ni punyetes. L'autèntic Estatut ha estat gelosament guardat, com un fill tonto, fins el dia de gràcia d'avui. Una cosa tan seriosa no podia ser publicada per un periòdic qualsevol, i menys de Madrid.

Tot ha estat, doncs, un "bluf", una "boutade" d'alguna gent del país veí.

Avui, però, els membres de la "comissió dels vint" han considerat oportuna la seva publicació i han elegit, no cal dir-ho, una publicació moral i escamot: "La Pipa d'en Roc".

Per aquest motiu us oferim tot seguit l'autèntic projecte d'Estatut elaborat a Sau pels nostres parlamentaris i no parlamentaris. Un projecte realista, com veureu, però que, això sí, deixa moltes portes obertes. Massa.

TITOL I

Disposicions Generals

Article 1er.- Catalunya es constitueix en el que pugui sempre i quan l'autoritat ho permeti i el temps no ho esgarri, d'acord amb la Constitució i el present Estatut. El seu òrgan representatiu és la Gineïtat de Catalunya i comprèn les Diputacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, i Neo Pàtria.

Article 2on.- Els idiomes català, castellà, andalús, murcià, extremeny, aragonès i altres són llengua oficial a Catalunya.

Article 3er.- La capital de Catalunya serà Perpinyà pel que pugui passar.

Article 4rt.- Gaudiran de la condició de catalans tots aquells que demostrin

no ser altra cosa i tenir un cromosoma més. Si més no es concedirà la ciutadania previ jurament solemne damunt d'un plat de seques amb botifarra i un porró de vi del Priorat. Serà obligatori, a l'acte del jurament, l'ús de la barretina.

TITOL II

Atribucions de la Gineïtat de Catalunya

Article 5è.- La Gineïtat de Catalunya entendrà so-

bre les matèries següents:

- 1) Neteja, manteniment i cura de tots els orinadors públics del Principat.
- 2) Fabricació, distribució i venda de pega dolça, regalèsia i sidral. També s'acceptarà la venda de pipes i xiclets. Aquests darrers amb llicència d'exportació a càrrec de l'Estat.
- 3) Us, aplicació i difusió del "Plan Ponds belleza en siete días". El consultori de la Sra. Francis restarà, però, en mans de l'Estat degut a la seva importància.

- 4) Facultats per nomenar, contractar i destituir les dones de la neteja. Per als escombriaires, en ésser una responsabilitat pública, caldrà el vist-i-plau de l'Administració Central.
- 5) Producció, envasament, distribució i venda de la Pinya Americana.
- 6) Control total i absolut dels armats de Setmana Santa. A excepció de la llança, perquè no es facin mal.
- 7) Potestat per a donar els números de visita a la Seguretat Social i dissen-

yar els uniformes d'infermera.

TITOL III

De la Gineïtat

Article 6è.- La Gineïtat estarà integrada per l'honorable, en Josep i en Tarradellas.

Article 7è.- Les lleis interiors de Catalunya seran innecessàries. Tot funcionarà per Decret.

Article 8è.- L'elecció dels òrgans que formen la Gineïtat s'efectuarà per

UNA HISTÒRIA

D'Estatut ja en teníem i, al capdavant, ens en feia força, de gràcia. Que als de Madrid no els en fes gens no és exactament un problema nostre. Als "xulapòns" de la Coloma festiva els ha molestat sempre que poguéssim decidir alguna cosa sense haver de menester-los.

Per això l'Estatut sempre ha portat cua.

Ja en l'any 1931 es varen reunir a Núria els diputats catalans per tal de confeccionar un text que, plebiscitat pel poble català de manera unànim, va anar a petar a les Corts de la "meseta". Les Corts en aquell temps encara no eren franquistes, però la cosa ja es veia venir perquè en aquell cau la unanimitat ho va ser per a frenar els nostres drets. Cosa, per altra banda, completament lògica si tenim en compte que en aquelles terres medievals de drets no n'han tingut mai. El que sí tenen en comptes de drets són dretes, i a sobre cavernícoles.

Penseu que mentre els catalans del segle passat preparaven la industrialització del Principat, per aquelles terres feréstegues tot-hom cridava de joia per l'arribada d'un dictador anomenat Fernando VII. No ho han estat mai de civilitzats, aquella gent, i per això varen rebre aquell senyor al crit de "Vivan las caenas". Aquest fou el primer èxit de la cultura espanyola a Europa.

Anàvem per l'Estatut de Núria. Continuem. A nosaltres ens agradava i a ells no, i com que són més ens varen fer callar, i ens varen donar el què els va donar la gana. Tot i així, hem d'agrair el gest enèrgic d'Azaña.

D'aquesta manera va quedar un Estatut bastant engrescador que gairebé abans d'estrenar-lo ens va abandonar talment un desodorant de poc preu. I quaranta anys després ja torna a estar aquí exultant i simpàtic. Tot això per qui li trobi, que els d'aquesta casa no ens morirem d'un excés d'alegria. La qual cosa la deixem dita i la rubriquem en aquest país tan entre-maliat i caigui qui caigui: si cau el que ha de caure, millor que millor. Sí, senyor.

Amb la pipa al morro

L'HONORABLE NO PARA

El President Tarradellas ha declarat: "A Catalunya no hi ha pre-autonomia, hi ha autonomia". Cagum-la! i nosaltres se'n enterem-nos.

U.C.D. JA ÉS UN PARTIT

Tal i com ho senten. UCD diu que ja és un partit. Ucedes mismos!

NO HI VA ANAR

El conegut actor Paul Newman, tot i estar convidat al Congrés de la UCD, no hi va assistir. "No vull trobar-me amb en Cañellas", va declarar.

SEGUIM AMB EN NEWMAN

Hem pogut saber que un altre dels motius pel qual Paul Newman no va anar al Congrés de la UCD és que el conegut actor preferia el cinema a la televisió. "La petxeta pantalla no me favorece", va manifestar.

NOU DIARI

Properament, és a dir que no se sap quan, sortirà al carrer un nou diari en català. El seu nom serà "El Temps" i el redactaran la majoria dels periodistes expulsats del Brusi. No hem pogut confirmar, però, si el càrrec de director de "El Temps" recaurà en l'Inefable Mariano Medina.

LA MALA BÈSTIA

El nou President del Brasil s'està lluint cosa fina. Tranquil·lament ha declarat -i sinó us ho creieu llegiu el Tele/Express de 24/10/78- que "soy, de hecho, medio bruto". Els brasileus estan intranquils amb la temença de l'altra mitja part. Serà canibal?, comenten.

NOTÍCIES DE L'ESTRANGER

Ens sembla molt bé que a Espanya l'idioma oficial sigui el castellà.

EL LAPSUS DE LIDIA FALCON

Lidia Falcon ha escrit un llibre que porta per títol "Es largo esperar llamado". Llamado o llamada?, en què quedem?. Sí, amiga Lidia, el masclisme es troba fins i tot en els racons més insospitats.

REFORMES

Els germans Moreta-Folch, veïns de Chipiona (Cádiz), es dediquen a la transformació de Seats-600 en llampants cotxes esportius i només per 250.000 pessetes.

Doncs si que li ha sortit econòmic a en Cañellas el canvi de carrosseria!!

RODONADES D'EN REDONDO

El secretari general de la UGT (ugeté, ugeté, que te la fotaré) don Manuel Redondo diu que el poder els vol aïllar. Encara més Manolo?

EL GARICANO CALLA I COBRA

Que el Sr. Garicano Goñi accepti un càrrec a l'empresa Sarrío com a vice-president és una cosa normal. Però que funcioni ja no ho és tant.

REI-ALTERNATIVA

Sabien vostès que per Europa hi ha un senyor que és el legítim ocupant del càrrec de Rei d'Albània?. Aquest sí que ho té malament això de l'alternativa de poder.

MUNDO OBRERO DIARI

El setmanari del PCE "Mundo Obrero" passa a convertir-se en diari. Ara en vendran set vegades menys.

PRESAGI

Dir-se Cañellas en lloc de Canyelles ja era tota una premonició. De res, Anton.

QUESTIÓ D'HERÈNCIES

En unes declaracions efectuades a un diari que es va parir fa pocs dies, el fill de l'Honorable Tarradellas diu: "Sortosament la política no és una enfermetat hereditària". Desafortunadament el pare del President no va ser un polític.

LA MÚSICA ÉS DEL CENTRE

Quan Augusto Algeró diu que: "No hay música de derechas ni de izquierdas", no diu cap bajanada. Fa propaganda política.

"PADRINO RAIMUNDO"

Diuen els diaris que Raimundo Saporta, president del Comitè que organitzarà a Espanya els Mundials de futbol del 82, vol pactar amb ETA. Vol una treva durant la celebració de la pilotera. Ja té nassos, ja, aquest Saporta. Amb l'historial que té ja és aventurar-se, ja, visitar a l'ETA.

Reial Decret des de Madrid, amb l'assistència de l'Esperit Sant, el Camilo Sesto i el Cid Campeador.

TITOL IV

De la Hisenda

Article 9è.- La Hisenda a Catalunya es constitueix:

- a) Amb les almoines dels catalans.
- b) Amb les subvencions de Madrid,
- c) Amb la "Loteria Nacional".
- d) Amb la participació a les travesses. També es

recaptaran diners amb la venda de paper de plata i de les "Aromes de Montserrat". S'establirà, igualment, una postulació pública en el "Dia de la Ge-neitat".

Article 10è.- No cal.

Amb aquest estatut segur que no tindrem problemes a Madrid. L'aprovació és segura. No serà, evidentment, el que voldríem, però tot arribarà! Igual que el Judici Final, la República de Zamora o la jubilació de l'Iñigo.

Serafi Bandarra

I VOSTÈ QUÈ HI DIU?

La filtració del projecte d'Estatut per Catalunya que va publicar el diari El País, és falsa.

Hem volgut preguntar a algunes personalitats sobre el què en pensen de la falsa filtració. I això ens han dit.

Anton Cañellas: "Filtració?", quina filtració?, no en sé res d'això. De tota manera, a Madrid són molt llestos i quan ells ho diuen, deu ser veritat.

Per cert, voldria aprofitar l'oportunitat per dir que Adolfo Suárez està portant el timó de manera admirable. Si no fos per ell, els catalans estariem tots en un camp de concentració. Viva Adolfo, viva Suárez, viva la Moncloa!!!

López Rodó: Cuando vi la noticia als diaris me quedé de piedra, millor dit, heladu, molto heladu. Aquestes filtracions quan vivia en Francu no succedian. Ara tot és diferente. Però li juru que jo no he sidu.

Jordi Pujol: Miri, això és dolent pel país; Catalunya necessita reconstruir-se, i això li fa mal... El pal de paller no es fa així; amb aquestes coses perdrem tota la palla. És un vent de mal bufar aquest de les filtracions. I la palla va cara.

Joan Raventós: Home, ara no li puc contestar; si em dona deu minutets per a consultar-ho a Felipe González li donaré la resposta correcta. Comprengui'm, ara és l'hora de la unitat socialista i no fos cas que per aquesta tonteria la trenquessim. Els socialistes espanyols som molt assenyats, oi que m'entén?, doncs això, tenim una gran responsabilitat i no podem patinar. Em deixa trucar un moment?

Joaquim Arana: Això és intolerable!! No pot ser que pugni els transports...

Antoni Gutiérrez: Aquesta dialèctica filtració pot tenir els seus perills. Ara més que mai ens cal unitat contra l'enemic comú. Hi ha alguna ombra furtiva que segueix totes les nostres passes. Caldrà estar amants.

Carles Sentís: Sí, sí, sí. Ja ho vaig veure. De tota manera la UCD està consolidant la democràcia, malgrat que tothom intenta confondre'ns, seguim endavant. Per cert, vāreu llegir el que deia en Carter sobre la bomba de neutrons?. Ah!, escolti, la UCD està en marxall!!

Xato de la Xexa

Botifarra Catalana

UNA RESERVA, SI US PLAU

Hi ha paranoies i paranoies. I la que tenen tots els del búnquer-barraqueta allà al País Valencià, és tan gran que fa impossible el classificar-la.

Badia va fer un discurs als reunits. Va dir que si la bandera valenciana no és la tricolor, caldrà anar a recórrer a l'ONU, al Tribunal de la Haia i al Rei.

Fa pocs dies cridaven com ases una frase que deia: "A rebote, a rebote, catalán el que no bote". Era tanta la bogeria que uns i altres es punxaven amb llurs banyes. Per acabar-ho d'adobar, un tal

Pensem, però, que aquests xicots tenen encara solució. Només cal que els parcel·lin un terreny i els montin una reserva per a ells solets.

Molt serà, però, que els indis els acceptin.

VA DE BANDERES

L'afer de la senyera valenciana finirà més dramàticament que una novel·la de Blasco Ibàñez. Per acabar d'embolicar la troca ara tenen quatre propostes de bandera i cap acord.

Uns diuen que res, que la bandera del País Valencià ha d'ésser la de la franja blava amb les quatre barres. Altres proposen que en lloc de la franja blue n'hi hagin tres: una de verda, una de blanca i una de blava. Un color per cada província. Però això tampoc no convenç la concurrència. Finalment hi ha dues propostes més, consistentes que damunt les quatre barres s'hi afegeixi

l'escut del Consell General. Una proposta però, vol l'escut al centre i l'altra en un cantó. Com es pot comprovar doncs, les posicions són irreconciliables.

"La Pipa d'en Roc", sempre amantat a la problemàtica que afecta els homes i les terres dels Països Catalans, ofereix gratuïtament una magnífica proposta per tal d'arranjar el conflicte. Ni una, ni dues, ni tres. Quatre banderes! Dilluns una, dimarts l'altra, dimecres la següent i dijous la que penja. Divendres i dissabte l'Espanyola i diumenge totes cinc. De res.

Riqlles d'qbir

"LA CAMPANA DE GRÀCIA" nº 3219 Agost del 1932

El català: - Vós dieu que teniu corda fins a Sant Josep? Nosaltres creiem que amb aquesta en tindríeu prou perquè quedés aprovat l'Estatut...

LA SALLE: CENT ANYS DE PITETS

Ara fa un segle que els "hermanus" de La Salle -els del pitet- dessasen infants catalans. Jo, que en vaig ser alumne durant set anys fins que m'expulsaren, en sóc testimoni.

D'aquella estada en guardo un trist record: les hosties rebudes per parlar català, fumar "Bisontes", sortir de la fila, etc.

Tot això, però, no va ésser obstacle perquè em casés i fos pare de tres criatures que, com podeu suposar, no van a La Salle, sinó a una escola progre i catalanera. I, per a qui posi en dubte tot el que he dit, signo amb el número de matrícula.

Joan Car Allot n. 1768

Notícies de l'altre món

ELS PARATS, LES PARETS I L'AJUNTAMENT

Que l'atur és un drama ho sabem tots. Però que l'Ajuntament de Barcelona no trobi 300 parats per a netejar els parets de la capital, és un cas de penques. I és, amic lector, que n'hi ha alguns que, abans que consciència de classe, han assolit consciència d'atur i ara no hi ha déu que els acomiadi.

EN MASÓ I L'AVIÓ

Sembla ser que la UCD vol fixar a l'ex-batlle de Barcelona, Enric Masó, per a presidir els ucédistes catalans. Això ens fa pensar dues coses.

Primera: que ni en Sentís ni l'Anton Cañellas serveixen, cosa que a ningú no estranya.

I segona: que per la propera campanya electoral, la UCD ja no tornarà a llogar una avioneta per passejar la pancarta centrista; ara, i si en Masó accepta el càrrec, la Lockheed els deixarà tot un esquadró d'avions.

EN JOAN LA BALLA

En Joan de Sagarra té mullader. Es a dir, el Departament de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona fa aigües.

Tot d'una s'ha destapat la cassola i en Joan ha sortit esquitxat. De cop, hem sabut que només subvenciona certs grups teatrals; que no es parla amb la coordinadora d'activitats culturals, Elisa Lumbres; i que els treballadors dels museus municipals estan fins la segarra d'en Segarra, Paradoxes de la vida. Joan, a tu que t'agrada el whisky de malta, ara només tens aigua i mullader.

Joan, tu sempre has dit que un imbècil sense cultura és, encara més imbècil. Ves en compte, doncs, que no et fotin fora del Departament.

CARTELLS ANTI-TERRORISTES

La nova estratègia anti-terrorista del Sr. Martin Villa servirà de poca cosa. Per començar ha editat un milió de cartells que, a més de llejos, no duen peu d'impremta. Es a dir, que són il·legals i clandestins. I a sobre, alguns dels personatges fotografiats no són terroristes. De seguir així,

això serà pitjor que el Far-West.

De totes maneres, "La Pipa d'en Roc", considera que la iniciativa no és del tot dissortada, i, per tant, oferim a l'atenció del Sr. Ministre les següents variants. Edició d'un milió de cartells amb la seva imatge i un peu que digui:

"Me quedaré hasta que no quede un solo terrorista. Ciudadano: ¿podrás soportarlo? Colabora". O bé un altre milió de cartells que diguin: Por cada chivata, una noche con Susana Estrada". L'èxit sorprendrà la pròpia empresa.

PLA ENERGÈTIC

La setmana passada es començà a discutir a les Corts el projecte del "Plan Energético Nacional". El partit governamental, però, ja el va començar a posar en pràctica uns dies abans. La pallissa informativa que va donar-nos TVE del Congrés de la UCD motivà que milers de televisors restessin apagats.

Piquen fort els nois de Sau. De seguir així els llogarà Sam Peckinpah per a la seva propera pel·lícula. Piquen tan fort que han esmicolat els 18 articles de l'Estatut del 32 convertint-los, ni més ni menys que en 38. Sempre i quan, és clar, no se n'hagin perdut uns quants per damunt la taula d'un ministeri qualsevol.

Han redactat, amb admirable cal·ligrafia i encara més admirable ingenuïtat, una Carta als Tres Reis d'Orient. Carta on demanen un munt de coses. D'un "Aigambós" fins un tocador de la "Señorita Pepis", passant per l'inevitable "Monopoly". "L'oru i el moru" que diria algú. Encara que per ser exactes, la qüestió del "oru" no ha quedat gens clara. Per demanar, ningú no quedava curt, però a l'hora de pagar, tothom es feia l'orni. Fins i tot van haver-hi bufetades.

En fi, que de moment tenim Estatut, però sense capítol d'Hisenda. Es clar que potser, tal i com van les coses, decideixen no posar-li. Fora maldecaps!. A més, "los catalanes de las piedras sacan panes", no?

Doncs, avall que fa baixada!. En tot cas, ens queda el recurs de cantar el Virolet i esperar que la Moreneta faci un miracle pecuniar. I és que amb la meitat dels que fan per als monjos en tindriem ben bé prou.

Serafi Bandarra

ENTREPÀ DE PEDRA

L'Ajuntament de Burgos no sap on viu. O potser ho sap massa bé.

Aquelles terres sempre han estat terreny adobat pel feixisme, malgrat honoroses excepcions, que no fan més que confirmar la regla. Escolteu bé: "Espan-

era la que figurava en una placa adosada a la façana de l'Ajuntament.

Dies enrera, i a petició del PCE, es va procedir a treure-la. Però vet aquí que els membres del Consistori es varen arrepentir i l'han tornat a col·locar al

vencedora del comunismo en la cruzada que levantó este día, busca la paz del imperio por la unidad, por la grandeza, por la libertad, en el signo de Franco, el Caudillo. Viva España. 18 de julio del 1936". Aquesta "deliciosa" prosa

seu lloc. "Va estar retirada per equivocació", fou l'excusa que donaren.

Ara només falta que, també per "equivocació", algú l'esmicoli a trocets i la faci empassar a cadascun dels regidors. I que mal profit els hi faci!!.

ENQUESTA

Prova estructural destinada a esbrinar els coneixements polítics i domèstics del personal lector.

El mecanisme és fàcil: de les tres opcions possibles, cal assenyalar aquella autèntica. Fixeu-vos-hi bé i no us precipiteu. Les respostes correctes, un dia d'aquests.

Quí fou l'autor del Tirant lo Blanc?

- Mary Santpere
- Joan XXIII
- Al Capone

Quina fou la virtut més apreciable d'en Franco?

- Temperància
- Castitat
- Mansuetud

Quina és l'alçada del conegut polític Jordi Pujol?

- Baixa
- Patitona
- Escassa

Quantes pigues posseeix l'honorable?

- Moltes
- De 7 a 22
- Totes

Senyala el sistema més segur i ràpid per traspassar.

- Arsènic
- Tran en marxa
- S.O.E.

Quin d'aquests telèfons et sembla més segur.

- Martín Villa
- Suárez
- Nadiuska

Quin any va tenir Catalunya la primera autonomia de veritat?

- 1997
- 2786
- 14512

Nom d'un conegut polític que assegura (ell) ser català.

- Laureano
- Laureà
- Lacagà

Es pot considerar pornogràfic un film com "Franco ese hombre"?

- Sí
- No
- No ho sap.

Llei física mortal descoberta pel franquisme.

- Seguretat social
- Tir a l'aire
- Alfonso Paso

MIEMBROS DEL GOBIERNO BUSCADOS POR EL RAPO

mai vist

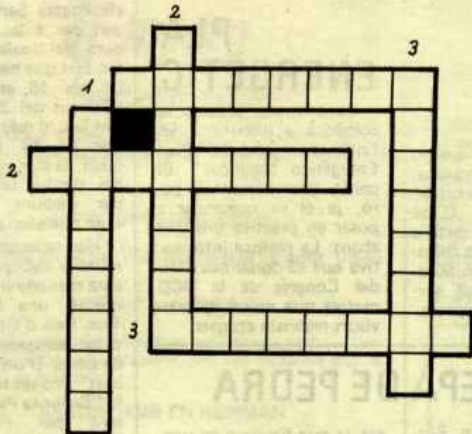
Solter contumaç s'ofereix per herboristeria.

"Demà crideu-me a les set", va dir saltant pel balcó.

El Papa és catòlic.

Violada pel seu marit porta el cas als tribunals i ningú no li fa cas.

mots encreuats

HORITZONTALS.

- 1) Anton... Balcells.
- 2) Provocador de son i badalls quan parla.
- 3) A l'inrevés. De UDC a UCD i d'aquí a fer punyetes.

VERTICALS.

- 1) Una "joia" a la UCD (és joier).
- 2) Mamellas, no. Cafè.....
- 3) A l'inrevés. No és "ellos", és "ellas".

ES BUSQUEN!!!

- 1.- Serafi Bandarra
- 2.- Oliver
- 3.- Xato de la Xexa.
- 4.- Porompompeu Fava.
- 5.- Gaietà Travolta i Pla
- 6.- Josep Mamellas
- 7.- Palangana

Aquests són els homes que fan possible la PIPA D'EN ROC. Revisteta xarona, disgraciosa, demagògica, Ucedista i pagada per l'Honorable, i en Joan de Sagarra a l'ampolla.

De dia dormen i de nit també. No saben llegir ni escriure i van de quatre potes, això sí, però amb el cap ben alt.

Si els trobeu pel carrer, no els coneixereu ja que ni diuen beeeeee, ni van de negre.

PARA NO ENTENDER LO QUE PASA
"La Pipa d'en Roc"

EDICIONS "LA PIPA D'EN ROC"
N. Reg. Emp. Edit. 1963/78.
C/. Rep. Dominicana, 51-1er, 1era - MATARO
ISBN 84-85539-01-X
ISBN 84-85539-00-1 (OC)
Dip. Leg. B-34263-1978

Fotocomposició: Copisteria la Juliana - dr. farrero,6 Argentona
Imprimeix: Gràfiques Ibèria, S.A.-carrer Constitució, 19, bloc 12, n. 6- Barcelona
Distribueix: Distribuidora Països Catalans, S.A.-Llúria 42-Barcelona, 9

Equip Redactor: Pere Artigas, Francesc Costa, Josep M. Fàbregas i Jaume Graupera.
Dibuixants: Josep Novellas i Artur Palomer
Correcció: Ricart Morros i Rafeques

Tots els dibuixos i articles signats no expressen ni l'opinió de llurs autors.

cromets de fauna i flora

BENETUS ALAMBRICUS

Espècie poc abundant de tant mantenir la independència conjugal. Independència, però, que ja psuqueja per tots costats.

El Benetus Alambricus forma part de la família dels ruminants, és a dir d'aquells que tot el dia barrinen, mengen poc i no poden ni veure la terra-d'elles.

- 1) Perllongació faringítica de tant mirar l'horitzó.
- 2) Dues banyes petites i amagadones de tant acceptar el consens.
- 3) Cama llarga que li permet córrer, sense fer excessiva remor, fins el Palau de la Generalitat.

Tothom desconeix com ho fa per reproduir-se; se sap, però, que és molt seu. Diuen que va fer-se a sí mateix! Per altra cantó li agrada pasturar tranquil·l, quan l'empenyen, té rampells insospitats en un animal aparentment tan pacífic.

